

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoE/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2710200886
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2710200886.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci výkonu rozhodnutia v prospech oprávneného otca: Ing. X. G., nar. XX. A. XXXX, bytom D. U. č. X, X., zast.: W. C., nar. XX. U. XXXX, bytom P. XX, X., proti povinnej: X. G., nar. XX. Y. XXXX, bytom O. č. XX, prechodne T. I. č. XX, X., o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletou T. G., nar. XX. T. XXXX, bytom u matky, zast. opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Senici, na odvolanie povinnej matky proti uzneseniu Okresného súdu Skalica zo dňa 16. augusta 2013 č. k. 3Em/1/2010-164 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh otca maloletej, ktorým sa domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia Okresného súdu Skalica č. k. 3C/40/2008-190 z 21. októbra 2008, ktorým tento rozviedol manželstvo účastníkov konania s tým, že maloletú T. G., nar. XX. T. XXXX zveril do starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť platiť na maloletú výživné v sume 4.000 Sk mesačne. Krajský súd v Trnave rozhodnutím č. k. 23Co/75/2009-369 zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa tak, že maloletú zveril na čas po rozvoде do osobnej starostlivosti matky a upravil styk maloletej s otcom tak, že otec je oprávnený stretávať sa v mal. T. každý párny týždeň v roku od piatku od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že matka je povinná ju na styk riadne pripraviť a v určitom čase, v mieste svojho bydliska dieťa odovzdať otcovi a otec je povinný dieťa v mieste bydliska matky vrátiť riadne a včas. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 251 ods. 1, § 272 ods. 1 písm. a/ až ods. 5, § 273 ods. 1 a 2 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), keď v konaní nebolo výsluchom matky maloletej, opatrovníka maloletej a ani maloletou potvrdené, žeby matka ako povinná z rozsudku Krajského súdu v Trnave porušila vykonateľné právo otca na styk s maloletou T. v tej dobe, ako otec tvrdil vo svojom návrhu na výkon rozhodnutia ukladaním pokút matke a v ďalších jeho podaniach. Zo zhodných výpovedí matky maloletej a maloletej mal súd prvého stupňa preukázané, že matka maloletú upozorňuje každý parný víkend na stretnutie s otcom a maloletú na styk s otcom pripraví. Matka nebráni maloletej v styku s otcom, styk s otcom jej pripomína. Maloletá je pripravená tráviť víkend s otcom nielen v súdom určené dni, ale aj mimo týchto dní. Bráva si k nemu učebnice, školské pomôcky, dostatok ošatenia. Taktiež maloletá neodmieta styk s otcom, je u otca rada a jednorazové zmarenie styku (keď si maloletá dohodla s otcom náhradný termín styku) nie je možné pripísať na vrub matky ako jej úmyselné konanie, resp. zmarenie styku pre matkinu nebanlivosť. K dňom, ktoré uvádza otec ako dni zmareného styku s maloletou, súd prvého stupňa uviedol, že nezistil, že by matka dobrovoľne nespĺnila súdne rozhodnutie a zmariť ho tým, že nepripravila maloletú na styk s otcom, pričom k tomu prispeli vyhybavé, či zmätočné odpovede otca o dodržiavaní súdneho rozhodnutia. Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu otca na výkon rozhodnutia prihliadal i na vek maloletej, ktorá má 14 rokov a je spôsobilá dohodnúť sa s tým ktorým

rodičom o styku i samostatne, aby to vyhovovalo otcovi i maloletej. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa tak, že matke maloletej ich nepriznal, pretože si ich neuplatnila.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený otec, prostredníctvom svojho zvoleného zástupcu, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil v zmysle jeho návrhu. Uviedol, že súd nevyhodnotil objektívne oznámenia o nepripravenosti dcéry na stretnutie s otcom. Súd konal nezákonne a protiprávne. Krajský súd v Trnave svojím uznesením č. k. 11CoE/387/2011-97 už zrušil uznesenie súdu prvého stupňa pre procesné pochybenie súdu prvého stupňa spočívajúce v nepredvolaní otca k výsluchu matky a maloletého dieťaťa za účasti jeho opatrovníka a v realizovaní výsluchu bez prítomnosti otca, resp. pre porušenie základného práva účastníka konania vyplývajúceho z Ústavy SR, práva na verejné prerokovanie veci v jeho prítomnosti. Postupom súdu prvého stupňa mu bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces. K predmetnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa mal prispieť aj podnet na podanie návrhu na disciplinárne konanie voči konajúcej sudkyňi, ktorej bolo nakoniec uložené písomné napomenutie. V závere uviedol, že rozsah a špecifikáciu zmeny návrhu necháva na úvahe a posúdení odvolacieho súdu.

Matka maloletej ani kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, účastník konania (§ 37 ods. 1 E. p. a § 201 a § 204 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne a právne správne, a preto je potrebné ho potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.).

Predmetom konania na súde prvého stupňa pod sp. zn. 3Em/1/2010 je nariadenie výkonu rozhodnutia uložením pokuty matke maloletej - rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 3C/40/2008-190 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/75/2009-369 v časti úpravy styku s maloletou. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh otca maloletej zamietnutý.

Odvolací súd v rámci postupu svojho konania nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného postupu, zrejme z dôvodov napadnutého uznesenia. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa by tak v zásade postačovalo iba konštatovanie správnosti dôvodov prezentovaných súdom prvého stupňa odvolacím súdom s odkazom na ne (prvá časť ustanovenia § 219 ods. 2 O. s. p.). Nakoľko v odvolaní však oprávnený argumentoval spôsobom v ňom uvedeným, odvolací súd k týmto námietkam dodáva:

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 272 ods. 1 písm. a/ O. s. p. súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe vykonateľného rozhodnutia súdu.

Podľa § 272 ods. 3 O. s. p. pred nariadením výkonu rozhodnutia podľa ods. 1 súd písomne vyzve povinného, ktorý sa odmieta podrobiť rozhodnutiu podľa ods. 1, aby sa rozhodnutiu podrobil. V tejto výzve upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí. Ak sa javí, že účel výzvy možno lepšie dosiahnuť pojednávaním, sudca je oprávnený nariadiť pojednávanie a môže naň predvolať povinného, oprávneného, maloleté dieťa, zástupcu príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately alebo zástupcu príslušného orgánu obce.

Podľa § 273 ods. 1 O. s. p. ak výzva súdu podľa § 272 ods. 3 zostane bezvýsledná, súd je oprávnený uložiť povinnému, ktorý neplní dobrovoľne rozhodnutie podľa § 272, pokutu vo výške 200 eur. Pokutu možno uložiť aj opakovane. Výnos pokút je príjmom štátneho rozpočtu.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že rozhodnutím, ktorého výkon žiada otec maloletej - oprávnený vykonať v časti styku s maloletou je rozhodnutie Okresného súdu Skalica č. k. 3C/40/2008-190 z 21. októbra 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/75/2009-369 z 18. novembra 2009, podľa ktorých je oprávnený - otec maloletej oprávnený sa stretávať s maloletou T. každý páry týždeň v roku od piatku od 19.00 hod. do nedele do 19.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk riadne pripraviť a v určitom čase, v mieste svojho bydliska dieťa odovzdať otcovi a otec je povinný dieťa v mieste bydliska matky ho vrátiť riadne a včas.

V konaní pred súdom prvého stupňa boli po zrušení uznesenia súdu prvého stupňa č. k. 3Em/1/2010-49 z 9. februára 2011 uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoE/387/2011-97 z 29. februára 2012 a vrátení veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie vykonané výsluchy rodičov mal. T. najskôr dňa 16.7.2012 a následne ešte 6.8.2012, ktorých sa zúčastnili vždy obaja rodičia maloletej, maloletá a zástupcovia účastníkov.

Z výsluchu otca maloletej vyplýva, že otec považuje za zmarené ohľadom jeho práva na styk tie dni, ktoré uvádza vo svojich opakovaných podaniach, t. j. štvrtý páry týždeň roku 2010, šiesty páry týždeň roku 2010, 12.3.2010, 23.4.2010, 17.12.2010, 31.12.2010, 18.5.2012, 1.6.2012, 15.6.2012, 29.6.2012. Prekáža mu, že mu matka maloletej neodovzdáva maloletú, že ju neprivedie do jeho miestnosti (?) a on maloletú bráva na verejnom priestranstve, kde ju môže ohrozovať chuligán. Prekáža mu, že matka maloletej nebýva doma, keď sa má realizovať styk. Čo sa týka dvoch nezrealizovaných stretnutí uvádzaných v samotnom návrhu na výkon rozhodnutia (štvrtý a šiesty páry týždeň roku 2010) uvádza, že mu maloletá vtedy oznámila, že majú nejaký program, napríklad oslavu narodenín alebo návštevu z iného mesta. Oznámenie maloletej o tom, že sa nemôže stretnúť s ním berie ako fakt, nechce jej spôsobovať traumy. Matka maloletej s ním od rozvodu nekomunikuje ohľadom styku s maloletou, pred každým stretnutím si telefonuje s maloletou. K ostatným dňom uvádzaným v podaniach oprávneného sa oprávnený nevedel konkrétne vyjadriť, len uviedol, že má súd vychádzať z jeho podaní, avšak uviedol, že ku všetkým trom dňom (t. j. 1.6.2012, 15.6.2012 a 29.6.2012) mu maloletá uviedla do telefónu, že nepríde, dôvod mu neoznámila.

Maloletá pri výsluchu opísala priebeh stretnutí s otcom, uviedla, že si vždy stretnutia s otcom potvrdia telefonicky, zvezie sa výtahom dole, prejde vchodovou časťou a zhruba 10 krokov od vchodu ju čakáva otec (oprávnený). Keď má nejakú akciu a nemôže sa zúčastniť stretnutia s otcom, oznámi to otcovi vopred a otec (oprávnený) vždy na to povie, že dobre. Maloletá uviedla, že matka (povinná) jej nikdy nebránila, ani nezakazovala stykať sa s otcom. Dňa 31.12.2011 sa nestretla s otcom, čo mu však oznámila vopred a on proti tomu neprotestoval. Opísala i zaužívaný spôsob ako trávi Štedrý deň. V júni 2012 možno s otcom nebola, zrejme boli na nákupoch. S oboma rodičmi má dobrý vzťah, cez týždeň chce byť s matkou (povinnou) a cez víkend s otcom (oprávneným). Prekáža jej, že sa rodičia doťahujú a nie je jej príjemné, keď mama (povinná) musí ísť na súd, vníma to tak, že otec robí matke naschvál.

Z výsluchu povinnej k veci vyplýva, že táto prakticky súhlasí s výpoveďou maloletej, nikdy maloletej styk s otcom nezakazovala.

V konaní neboli preukázané skutočnosti, ktoré by odôvodňovali uloženie pokuty (resp. opakovaných pokút) matke maloletej - povinnej. Povinná maloletú na styk upozorňuje, pripravuje, pripomína jej ho. Vždy keď sa maloletá styku nezúčastní, informuje o tom oprávneného vopred telefonicky. Sám oprávnený uvádza, že o nekonaní sa toho ktorého styku bol informovaný maloletou. Jeho subjektívne pocity o tom, prečo sa maloletá styku v takéto dni nezúčastní, nie sú dôležité. Ak maloletá o nekonaní sa styku v konkrétny dátum oprávneného informuje (a to v dostatočnom predstihu), nemožno hovoriť o zmarení styku povinnou. Je nepochopiteľné podávanie opätovných oznámení otca o nekonaní sa styku

v prípadoch, kedy mu maloletá nekonanie sa styku telefonicky oznámila (napr. Vianoce 2011). Práve takéto prípady maloletú traumatizujú a môžu ju samu presvedčať o nestretaní sa s otcom (napriek tomu, že ho má rada, pozn. odvolacieho súdu). Maloletá má v súčasnosti (v čase rozhodovania odvolacieho súdu) takmer 18 rokov. Ak je spôsobilá sama chodiť trebárs do školy (bez sprievodu matky) a bola schopná tak robiť i v čase, keď mala 14 rokov, musí byť spôsobilá zísť sama na výťah a čakať na oprávneného pred vchodom, 10 krokov od vchodu. Na tejto trase jej podľa vlastného vyjadrenia (i podľa názoru odvolacieho súdu) nemôže hroziť poškodenie zdravia, ktoré opisuje oprávnený. Odovzdanie maloletej otcovi v mieste bydliska matky maloletej v zmysle rozhodnutia súdu by bolo možné takisto vyložiť i tak, že otec maloletej je povinný prevziať ju pred dverami jej bytu, t. j. bytu, v ktorom býva maloletá s matkou. V prípade tak striktného chápania každej takejto skutočnosti by bolo možné podávať oznámenia o nekonaní sa styku s maloletou prakticky neustále a to každou zo zúčastnených strán.

Odvolací súd dodáva, že je v záujme otca maloletej - oprávneného, aby udržiaval s maloletou i povinnou usporiadané vzťahy a oddelil vzťah k povinnej od vzťahu k maloletej, ktorá neustálymi výpadmi medzi svojimi rodičmi trpí. Záujem maloletej je tu prvoradý a oprávnený i povinná sa mu musia podrobiť v každom ohľade.

Ak potom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na výkon rozhodnutia, resp. jeho návrh na uloženie pokuty matke maloletej (povinnej) pre odmietnutie prípravy a neodovzdanie maloletej oprávnenému (zmarenie), urobil tak správne, pretože na jej uloženie nebol dôvod. Oprávnený vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti. Počas dvoch výsluchov oprávnený neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by skutočne poukazovali na neplnenie si povinností povinnej vyplývajúcich jej z úpravy styku otca s maloletou dcérou. Naopak z výsluchov oprávneného i jeho maloletej dcéry vyplýva, že vzťah medzi nimi je dobrý a srdečný a že o stretnutiach sa vzájomne informujú prakticky bez problémov. Subjektívne pričítanie každého neuskutočneného stretnutia zo strany oprávneného na vrub povinnej, napriek tomu, že maloletá mu oznámi dôvod neuskutočnenia stretnutia, nie je možné nijako ovplyvniť.

Odvolací súd pre dôvody vyššie uvedené preto rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil z dôvodu jeho vecnej a právnej správnosti (podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., keď v odvolacom konaní prakticky úspešnej povinnej nepriznal právo na ich náhradu, lebo si žiadne neuplatnila (resp. žiadne jej zo spisu nevyplývajú).

K prijatiu tohto uznesenia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyselne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.